



# Nasza Parafia

Biuletyn Parafii Rzymsko-katolickiej  
św. Michała Archanioła w Lewinie Kłodzkim

Nr 4/63/2014

28.09.2014

Odpust św. Michała Archanioła

## Ważne tematy:

- Wizytacja Biskupia
- Sprawozdanie kanoniczne.
- Świadectwa wiary.

## W tym numerze:

- |   |   |
|---|---|
| Wizytacja kanoniczna w Parafii.               | 1 |
| Sprawozdanie ks. Proboszcza z życia Parafii   | 2 |
| Pomnażajmy nasze talenty                      | 4 |
| Legenda z czeskiego kątko o kochającej żonie  | 5 |
| Siła wspólnej modlitwy                        | 5 |
| WYGRAJ ŻYCIE - na pewno, na prawdę, na zawsze | 6 |

**Kościół jest DOMEM, a dom potrzebuje ojca. Dlatego właśnie nasz Biskup Ignacy jest dzisiaj w naszej Parafii.**



## Wizytacja kanoniczna w naszej parafii

Jednym z bardzo ważnych wydarzeń każdej wspólnoty parafialnej jest przewidziana w prawie Kościoła – wizytacja duszpasterska, która odbywa się w każdej parafii co 5 lat. Dzisiaj właśnie jest z

nami nasz Biskup Ignacy Dec, którego serdecznie witamy w naszym WSPÓLNYM Kościele.

## Czym jest wizytacja kanoniczna?

Po pierwsze wizytacja biskupa w parafii jest czynnością apostolską, pasterską. Biskup jako następca apostołów, i jak kiedyś oni sami, odwiedza parafię, by spotkać się z wiernymi i wspólnie przeżywać radość chrześcijańskiej wiary. Przyjeżdża by słuchać o radościach, wejść w nasze troski, by prosić Boga o błogostawieństwo dla na-

szego życia. Ksiądz biskup na wizytację przybywa zawsze jako gospodarz diecezji, by zapoznać się z sytuacją duszpasterską i gospodarczą parafii. Trzeba podkreślić, że wizytacja jest to nie tyle czas sprawdzania i kontroli, ale czas spotkań z wiernymi, czas umacniania ich wierności Chrystusowi, Ewangelii i Kościołowi. Wizytacja kanoniczna wskazuje też bardzo czytelnie, że biskup jest fundamentem oraz znakiem jedności Kościoła diecezjalnego, a jedność jest sprawą zasadniczą, o którą już Jezus prosił

Ojca. Po drugie wizytacja biskupa w parafii ma wymiar kanoniczny. Wizytacji kanonicznej podlegają wszystkie dziedziny życia religijnego, moralnego, apostolskiego i administracyjno-gospodarczego. Podczas wizytacji, ksiądz biskup poznaje

charakterystykę parafii, życie religijne parafii, interesuje go przebieg katechizacji, oraz zapoznaje się z innymi formami duszpasterstwa występującymi w parafii. Wizytacja pasterska jest jakby duszą biskupiego posługiwania i rozszerzeniem ducho-

wej obecności biskupa pomiędzy wiernymi. Właśnie tak objawia się ona w swojej prawdziwej istocie, czyli jako znak obecności Pana, który odwiedza swój lud, przynosząc mu pokój

**Ks. Proboszcz**



Lewin Kł. 28.09.2015r.

### Sprawozdanie z racji wizytacji kanonicznej

Ekscelencjo, Księżę Biskupie.

Parafia św. Michała Archanioła, w której Cię serdecznie dzisiaj witamy jest najstarszą Parafią w okolicy, której początki sięgają XII wieku. Niegdyś bardzo licznie zamieszkała, dzisiaj niemalże wyludniona. Parafia liczy ok. 1600

mieszkańców mieszkających na 15 wioskach. Kiedyś posługiwało tu 3 księży i była to siedziba Dekanatu, dzisiaj borykamy się z brakiem pracy i czasem perspektyw na przyszłość, co jest chyba domeną takich małych społeczności. Wielowiekowa pobożność mieszkających tu ludzi jest widoczna w wielości zabytków sakralnych i miejsc pobożności ludowej. Pomimo tego, że mieszkający tu ludzie mają swoje korzenie w różnych częściach Polski co-

raz bardziej zaczynają te tereny traktować jak swoją małą Ojczyznę, co ma pozytywny oddźwięk w codziennym życiu.

Obok Kościoła parafialnego, w którym się znajdujemy do Parafii należą kościoły filialne w Jeleniowie i Lasku Miejskim (z Drogą Krzyżową w lesie), oraz trzy kaplice: Jawornica, Jerzykowice Małe i Taszów. Stan techniczny

obiektów dzięki zaangażowaniu parafian systematycznie się polepsza. W zarządzie Parafii jest też cmentarz parafialny.

Parafia jest bardzo rozproszona (15 wiosek), co ma wpływ na duszpasterstwo i uczestnictwo w Eucharystii.

Na terenie Parafii jest Dom Sióstr Elżbietanek z kaplicą mszalną.

Po wojnie jestem 12 proboszczem w Parafii: Ks. Herman

Junschke, Ks. Antoni Pałka, ks. Modest Gajewski, ks. Czesław Marusak, ks. Bruno Domagała, ks. Dominik Milewski, ks. Jan Myjak, ks. Józef Frąc, ks. Tadeusz Drozd, ks. Daniel Baranowski, ks. Andrzej Białek

Ostatnią wizytację przeprowadził ks. Bp Adam Bałabuch w dniach 23-25.10.2009r.

Msze św. w Niedzielę: 8.00

Lewin Kł, 9.30 Jeleniów, 11.00 Lewin Kł, 12.30 Lasek Miejski

Msze św. W tygodniu o godz. 18.00 w Lewinie i w piątki o 17.00 w Jeleniowie Sakramenty w mijającym roku: chrzty – 15, pogrzeby – 12, 1 komunie św. 22, bierzmowanie 8

Na terenie Parafii jest szkoła przedszkole, szkoła podstawowa i gimnazjum. W szkole podstawowej i przedszkolu uczy katecheta Pan Jan Bober. Ja uczę w

gimnazjum. Współpraca ze szkołą układa się znakomicie. W katechezie uczestniczy 99% dzieci. Na Mszy uczestniczy ponad 40% parafian.

Dzięki zaangażowaniu Rady Parafialnej i parafian systematycznie udaje się nam poprawiać stan budynków parafialnych. Od ostatniej wizytacji udało się nam zrealizować:

**Plebania i otoczenie:** odwodnienie i instalacja burzowa na plebanii, droga dojazdowa do plebanii w kostce granitowej, mur oporowy przy skar-

pie przy plebanii oraz chodnik z kostki granitowej przed wejściem na plebanie, nowa brama wjazdowa i naprawa okalającego plebanie muru, uporządkowanie ogrodu i wywiezienie 15 ciężarówek gruzu z lat poprzednich, zakupiono piec centralnego ogrzewania, urządzono kotłownię, nowa posadzka w sieni, malowanie dołu plebanii, całkowicie odrestaurowano zabytkowy salon (okna, malowanie), urządzono osobną kancela-

rię parafialną, wymieniono w części instalację elektryczną, zamontowano monitoring wizyjny i ppoż.,

**Kościół parafialny św. Michała Archanioła:** naprawa stropu w pomieszczeniu nad zakrytą, wykonanie nowej instalacji elektrycznej, malowanie wnętrza Kościoła parafialnego, wykonanie instalacji alarmowej, wizyjnej i przeciwpożarowej, całkowicie odnowiono ołtarz św. Antoniego i ambonę, całkowicie wyremontowaliśmy zakrystię, odnowiliśmy oryginalne meble w zakrystii. Wykonano zadanie przed głównym wejściem do Kościoła (bez tego woda i śnieg wdzierały się do Kościoła). Odrestaurowaliśmy oryginalne naczynia liturgiczne (kielichy, monstrancja), zakupiliśmy rzutnik i ekran do pieśni mszalnych oraz nowy wzmacniacz w Kościele parafialnym. Wymieniono oświetlenie (kinkiety, żarówki jednakowe, ozdobne), odrestaurowaliśmy konfesjonał. Trwają prace nad prospektem organowym i samym instrumentem.

**Kościół św. Trójcy w Jeleniowie:** kapitalny remont Kościoła z zewnątrz i wewnątrz, (instalacja elektryczna, burzowa, odwodnienie, nagłośnienie, oświetlenie, tynki wewnętrzne i zewnętrzne, malowanie, nowe, odrestaurowane ławki, nowa posadzka w kaflach, odrestaurowano Krzyż procesyjny, wykonano z piaskowca nowe lektorium, zakupiono nowe organy elektryczne do Kościoła, nowe obrazy Drogi Krzyżowej, położycono kielich i puszkę, oświetlenie wieży Kościoła), uporządkowaliśmy otoczenie, wykarczowano drzewa wokół budynku, nowe obrazy w niszach Kościoła z wizerunkami św.

Anny i św. Józefa, nowy dzwon na wieży Kościoła, monitoring wizyjny i ppoż.

**Kościół św. Jana Nepomucena z Drogi Krzyżową w lesie:** nowe nagłośnienie, zbitte zostały tynki betonowe na zewnątrz, aby osuszyć wilgotne mury, uporządkowano otoczenie, wykarczowano krzewy przy Drodze Krzyżowej, odnowiono ścieżki Drogi Krzyżowej.

**Kaplica w Jawornicy:** zabezpieczyliśmy budynek wstawiając nowe okna i kraty zabezpieczające, usunięto zagrażające budynkowi drzewa.

**Kaplica w Jerzykowicach Małych:** poprawiono i uzupełniono odwodnienie wokół kaplicy, przed Kaplicą postawiono tablice z historią miejsca w trzech językach.

**Kaplica w św. Jadwigi w Taszowie:** zrobiono odwodnienie budynku i uporządkowano przyległy teren.

Parafia ma swoją stronę internetową, w każdym miejscu są informacje opisujące historię poszczególnych zabytków.

Wymieniłem tylko większe inwestycje, które udało nam się zrobić w ostatnich latach, nie sposób wymienić wszystkich drobiazgów wymagających, jak w domu, zaangażowania czasu i pieniędzy. Parafia od stycznia 2010 roku do dzisiaj na inwestycje wydała 800000zł. Są w tym dotacje: 500000zł, oraz pieniądze parafian – 300000zł.

Muszę podkreślić, że wszystkie te rzeczy udało nam się zrobić dzięki życzliwości i zaangażowaniu parafian, jest grupa osób, na których mogę zawsze liczyć i którzy Kościół

---

traktują jak swój dom. Myślę, że tylko przy pomocy Pana Boga poruszającego serca ludzi udało się nam tyle zrobić.

Tego, co najbardziej istotne w życiu parafialnym, czyli tzw. życia religijnego wspólnoty nie da się opisać liczbami. Na miarę możliwości i otwartości parafian są różne formy religijnej aktywności parafian. W 2011 roku były Misje Święte w Parafii, udało się połączyć sakramentalnie kilkanaście związków małżeńskich, żyjących długie lata bez sakramentu małżeństwa, kontynuujemy coroczne przygotowanie Jasełek i Misterium Męki Pańskiej, wydajemy parafialny Biuletyn, regularnie spotyka się Rada Parafialna. Cieszę się z dużej (jak na wielkość i rozproszenie parafii) liczby osób w Liturgicznej Służbie Ołtarza. Od prawie 2 lat raz w tygodniu mamy godziną adorację Najświętszego Sakramentu, w której uczestniczy zawsze kilkanaście osób. Żywy Różaniec, wspólnota Ko-

munia i Wyzwolenie, spotkania z dziećmi i młodzieżą, regularna praca z rodzicami dzieci komunijnych i wiele innych propozycji form pogłębiania religijności jest w naszym zasięgu. Zostało także przywrócone do życia Bractwo św. Antoniego, założone w Parafii ponad 350 lat temu, w każdy wtorek spotykamy się na mszy św. i raz w miesiącu na spotkaniu. Uroczyste umieściliśmy w ołtarzu św. Antoniego Relikwie św. Franciszka z Asyżu, staramy się o uzyskanie Relikwii św. Antoniego z Padwy.

Myślę, że trzeba coraz bardziej pomagać rozumieć nam Kościół, jako swój dom, o który się dba zewnątrz i wewnątrz. Szukam

też różnych sposobów aktywizacji dzieci i młodzieży w życiu parafialnym. Dziękuję tutaj wszystkim parafianom za pomoc i życzliwość

**Ks. Jarosław Nitkiewicz, proboszcz**

### POMNAŻAJMY NASZE TALENTY

W czerwcu byłam na rekolekcjach w Świdnicy, które prowadzili ojcowie z Brazylii. To był szczególny czas napełniony Duchem Świętym i jego mocą.

W pewnym momencie podczas spotkania padło pytanie, które było skierowane do wszystkich i każdego z osobna. Kto jest

ważny dla Pana Boga? Odpowiedź: „Ja”, czyli człowiek. W Piśmie Świętym czytamy: „Bóg tak umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy nie zginął, ale życie wieczne miał”. Bóg kocha każdego człowieka bez względu na to kim jest. Stwórca stworzył nas na Swoj obraz i podobieństwo.

Jesteśmy we wszystkim podobni do Niego oprócz grzechu i to od nas zależy, co z tym darem uczynimy. Czy pomnożymy nasze talenty czy „zakopujemy” głęboko w ziemi i je zmarujemy. W sakramencie bierzmowania otrzymaliśmy dary Ducha Świętego i to on pomaga nam wzrastać,

ubogaca naszą mowę i sprawia, że używamy rozumu w każdej decyzji, którą podejmujemy i cokolwiek czynimy. Czynimy to wtedy na chwałę Bożą i dla pożytku drugiego człowieka, który jest naszym bliźnim. Takich momentów jak rekolekcje czy spotkania religijne mamy w życiu wiele, więc wykorzystujmy je, bo są darem od Pana Jezusa, bo my i tylko my jesteśmy dla Niego najważniejsi.

**Ewa Czyżykowska**



## LEGENDA Z CZESKIEGO KĄTKA. Kochająca żona

Żyła kiedyś w Czermej taka żona, co często mężowi tak mówiła:

- Mężu ja ciebie tak mocno kocham, że gdybyś umarł, ja bym z tobą też umarła.

Wieczorem jej mąż w karczmie pochwalił się przed kolegami, jaką to ma kochającą żonę. A jeden z jego kompanów tak mu rzekł:

- Pozwól, że sprawdzimy, czy to prawda, że aż tak cię kocha. Ty idź do chałupy, legnij w łożu i udawaj bardzo chorego, a ja przebiorę się za śmierć i przyjdę do was.

Mąż przyszedł do swojej żony, położył się w łożu, głośno jęczał i udawał chorego. Kamrat przebrał się za śmierć, poszedł do ich chałupy i od przedsionka zaczął mówić:

- Już idę po ciebie, już idę po ciebie.

Żona jak ją usłyszała i zobaczyła, kazała

schować się mężowi do pieca, by śmierć go nie znalazła. Mąż schował się w piecu, a jego żona położyła się w jego pościeli. A śmierć idzie powoli, zbliża się do niej i mówi:

- Idę po ciebie, leż na swym miejscu.

Wtedy żona do niej po cichu mówi:

- Mąż jest w piecu, mąż jest w piecu.

Śmierć podchodzi do niej bliżej, a ona trochę głośniej woła:

- Mąż jest w piecu!

A gdy się do niej jeszcze bardziej zbliżyła, krzyczała wniebogłosy:

- Mój mąż jest w piecu.

No i tak się chłop dowiedział, jak naprawdę żona go kocha. Kamraci mieli radość, że takim sposobem ją podeszli.

**Opracował: Andrzej Burger,**

*Źródło: „Kladsky Sbornik”*

## SIŁA WSPÓLNEJ MODLITWY

Rekolekcje diecezjalne z okazji 10 rocznicy istnienia Diecezji Świdnickiej, które odbyły się na stadionie OSiR w Świdnicy w czerwcu tego roku – to spotkanie kilku tysięcy osób z księżmi z Brazylii.

Oto moja refleksja po około 3 miesiącach od tego wydarzenia. Dobrze jest być z tyloma osobami, które tak pięknie i otwarcie z prostotą w sercu wielbią Boga. Swoją energią i zapałem wzbudzili we mnie podziw i pozwolili naładować „akumulatory duszy” na miesiące wakacyjne.

W naszym kościele w czasie wakacji w dni powszednie były pustki, tylko grupy modlitewne, które gościły na naszym terenie ubogały swoją obecnością codzienne Msze Święte.

Być może z chwilą rozpoczęcia nowego roku szkolnego – obecność będzie większa – myślałam - ale nie, zawsze przychodzą do kościoła te same osoby. W sobotę 20 września była w naszej parafii adoracja wieczysta. Ksiądz Proboszcz przeczytał w ogłoszeniach, o której

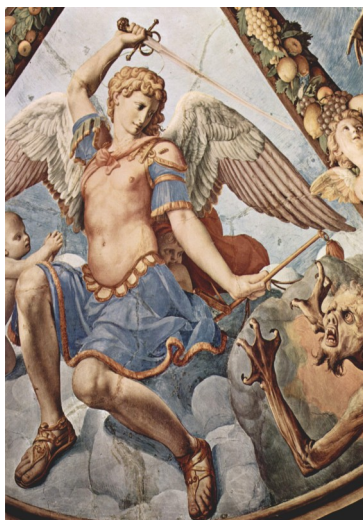
godzinie można przyjść, by pomodlić się przed Najświętszym Sakramentem – Kościół świecił w pewnych chwilach pustkami – tylko nasze siostry elżbietanki były jak zawsze na „posterunku”. Szkoda – czyżby nasi parafianie nie mieli o co prosić, za co dziękować?!

Przed nami październik - miesiąc modlitwy różańcowej – Papież Franciszek zaprasza biskupów na spotkanie w Rzymie – Synod. Aby to spotkanie było owocne wystosował list skierowany do rodzin, aby te modliły się w tej intencji.

Rodzina to siła – trzon Kościoła – w rodzinie możemy więcej, a w Rodzinie Kościoła wzmacniamy swoją wiarę, wzajemnie się wspieramy, Razem wyprosimy – wymodlimy i podziękujemy za otrzymane łaski.

Zapraszamy Rodziców z dziećmi, młodzież i parafian na codzienną wspólną modlitwę Różańcową.

**Barbara Matras**



**Sancte Michael Archangele, defende nos in proelio; contra nequitiam et insidias diaboli esto praesidium. Imperat illi Deus; supplices deprecamur: tuque, Princeps militiae coelestis, Satanam aliosque spiritus malignos, qui ad perditionem animarum pervagantur in mundo, divina virtute in infernum detrude. Amen**

**Święty Michale Archaniele! Broń nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną. Oby go Bóg pogromić raczył, pokornie o to prosimy, a Ty, Księżę niebieskich zastępów, Szatana i inne duchy złe, które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, mocą Bożą strąć do piekła. Amen**

Parafia Rzymsko-katolicka  
Św. Michała Archanioła  
57-343 Lewin Kłodzki  
ul. Kościelna 6  
[www.parafialewin.pl](http://www.parafialewin.pl)

**[kontakt@parafialewin.pl](mailto:kontakt@parafialewin.pl)**

Redakcja:  
Janina Wandolska, Ewa Czyżykowska, Barbara Matras, Andrzej Burger, Joanna Bogacka,  
Joanna Adamonis,  
ks. Jarosław Nitkiewicz

## **„WYGRAJ ŻYCIE - na pewno, naprawdę, na zawsze”**

Dnia 29 czerwca 2014r. niewiele osób z naszej parafii udało się do Świdnicy na dziesiąte urodziny naszej Diecezji. Ja osobiście jestem bardzo szczęśliwa, że odpowiedziałam na zaproszenie, bo przeżyć, których tam doznałam, nie da się nigdy zapomnieć.

O 9<sup>00</sup> pieśnią uwielbienia zawiązaliśmy Wspólnotę, w której Słowo Boże głosili ojcowie: Antonello Cadeddo i Enrique Porcu z Włoch, obecnie na misji w Brazylii, gdzie założyli Wspólnotę Przymierza Miłosierdzia.

Myślą przewodnią tej konferencji, przeplatanej modlitwą było głoszenie podstawowych prawd Ewangelii: miłość Boga do każdego człowieka, zbawienie jakie daje nam Chrystus i moc wiary pochodząca od Ducha Świętego.

Ojcowie, to ludzie, którzy mieli wielką moc, a ich słowom towarzyszyły znaki, które nie różniły się od tych opisanych w Ewangelii, czy Dziejach Apostolskich. Ja i ludzie stojący wokół, widząc te wydarzenia, przemienialiśmy swoje życie. Tego naprawdę nie da się opisać.

Fenomenem naszych ewangelizatorów była gotowość do pomagania ubogim, niesienie miłosierdzia oraz radykalność w pójściu za Chrystusem.

Podczas modlitw można było odczuć, że Pan zawsze czyni to, co sam chce, my

musimy mu na to pozwolić, gdyż Pan chce tego, co dla nas jest najlepsze.

Jednocześnie powinniśmy przyjmować pewne postawy:

Pierwsza - to UWIERZYĆ W OBECNOŚĆ I W MOC JEZUSA, ZAUFAC JEZUSOWI. On sam jasno i wielokrotnie mówi w Ewangelii: „Proście, a będzie wam dane”, „O cokolwiek Mnie poprosicie, mój Ojciec, który jest w niebie, wam da”. Nierzadko zapominamy o tych słowach, znacznie częściej pamiętamy natomiast o konieczności podjęcia osobistego wysiłku bez zawierzenia siebie Bogu.

Drugi bardzo ważny element dla kogoś, kto pragnie wewnętrznego lub fizycznego uzdrowienia, to PRZEBACZENIE. Nasze serce musi być gotowe do przebaczenia: sobie samemu i drugiemu człowiekowi. Słowo Boże mówi nam, że jeśli nie miłujemy bliźniego, którego widzimy, to nie możemy miłować Boga, którego nie widzimy.

Kolejną bardzo ważną postawą, którą powinniśmy przyjmować jest ODWAGA z jaką mamy prosić. Jezus w Ewangelii zawsze pyta: „Co chcecie, abym Wam uczynił?”. Chcę, byśmy prosili sami z siebie i jasno, z wiarą i ufnością. „Panie Jezu, wierzę, że możesz mnie uzdrowić z tej choroby” - to może być choroba fizyczna, psychiczna, duchowa – ale prosić z przekonaniem. Uważajmy jednak bardzo na to, o co prosimy! Zazwyczaj prosimy o uzdrowienie fizyczne, bo tak rozumiemy uzdrowienie: paralytyk zaczyna chodzić, niewidomy odzyskuje wzrok. Ale ważne jest też, byśmy zapytali Jezusa: „Panie Jezu, a Ty z czego chcesz mnie uzdrowić?”. To wcale niekoniecznie musi być uzdrowienie fizyczne. Ono przemija, bo każdy z nas kiedyś

musi umrzeć. Uzdrowienie wewnętrzne pozostaje na zawsze, na całą wieczność. Każdy przyszedł na to spotkanie z jakąś intencją i prosił Jezusa o to z całą mocą, którą unosiła się ponad nami.

Jeszcze inny element to STAŁE UWIELBIAĆ BOGA za wszystko czego we mnie dokonuje. Szatan nie znosi osób, które za wszystko uwielbiają Boga. Nienawidzi ich bo sam jako archanioł był powołany właśnie do tego, aby wielbić Boga, by Mu śpiewać, a wybrał nienawiść.

O godzinie 15<sup>00</sup> odprawiona została uroczysta Msza św. której przewodniczył biskup Ignacy Dec. Ważną częścią rekolekcji była charyzmatyczna modlitwa przed najświętszym, sakramentem o nasze uzdrowienie fizyczne i duchowe. Szczególnie wtedy doświadczyliśmy działania Ducha Świętego. Niektórzy ludzie wokół nas zapadali na spoczynek w Duchu Świętym.

Rekolekcje te były dla mnie głębokim przeżyciem duchowym, które na zawsze zostało w moim sercu.

**Joanna Adamonis**